

Pohádka

Devítka

1. Můj hebkovlasý koníčku, jak se ti žije beze mně,
jak se ti dýchá poslíčku nejistých zpráv a krásných vět,
co umí zbořit sedm zdí.

Má hebkovlasá pohádko, už jsem i otočil proud řek
a snesl z nebe pozlátko a za tu strašnou řadu let
zbořil jsem nejmiň sedm zdí a sedmerý hřích odpustil.

R: A přeplaval sedmero moří
a sňal nejmiň sedmero hlav
a zpíval že touha v nás hoří
a učil se nazpaměť Splav
a plival do řeky z mostů a přál si
pro tebe štěstí a pro sebe klid
a třeba posledním z hostů co vítáš
chtěl jsem být.

Můj hebkovlasý koníčku.

2. Můj hebkovlasý koníčku, jak se ti žije bez lásky,
s botama místo střevíčků, jaký si kreslíš obrázky,
když večer špatně usínáš.

Má černovlasá písničko, jak se ti žije bez písni,
jak se ti dýchá přes sklíčko růžový k neuvěření,
zbývá ti snad sedm zdí a sedmero let než pochopíš.

R: Proč jsem přeplaval sedmero moří
a sňal nejmiň sedmero hlav
a zpíval že touha v nás hoří
a učil se nazpaměť splav
a plival do řeky z mostů a přál si
pro tebe štěstí a pro sebe klid
a třeba posledním z hostů co vítáš
chtěl jsem být.

Můj hebkovlasý koníčku.

Můj hebkovlasý koníčku.